

ZAKON O UPRAVNOM POSTUPKU

ZAKON O UPRAVNOM SPORU

PRVO IZDANJE

BIBLIOTEKA PROPISA CRNE GORE

EDICIJA
ZAKONI I PROPISI

UREDNIK
SRĐAN MARJANOVIĆ

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK
SRETEN ŠĆEPANOVIĆ

Izdavač:
PRAVNI EKSPERT

ZAKON
O UPRAVNOM POSTUPKU

ZAKON
O UPRAVNOM SPORU
sa aktuelnom sudskom praksom

Prvo izdanje

Predgovor
mr SLAĐANA JOVETIĆ

SADRŽAJ

NAPOMENA IZDAVAČA / mr Slađana Jovetić.....	3
ZAKON O UPRAVNOM POSTUPKU.....	13
I. Osnovne odredbe.....	15
II. Upravne aktivnosti.....	19
III. Nadležnost.....	26
IV. Stranka i njeno zastupanje.....	32
V. Komunikacija organa i stranaka.....	35
VI. Pozivanje, dostavljanje i obavještanje.....	39
VII. Rokovi.....	44
VIII. Povraćaj u pređašnje stanje.....	46
IX. Troškovi upravnog postupka.....	48
X. Pokretanje, vođenje i okončanje upravnog postupka.....	50
XI. Pravni lijekovi.....	57
XII. Poništavanje i ukidanje rješenja.....	64
XIII. Izvršenje.....	67
XIV. Evidencije.....	72
XV. Nadzor.....	73
XVI. Prelazne i završne odredbe.....	74
ZAKON O UPRAVNOM SPORU.....	75
I. Osnovne odredbe.....	77
II. Nadležnost suda i odluke.....	79
III. Stranke u upravnom sporu.....	80
IV. Upravni spor.....	81
V. Postupak po tužbi.....	83
VI. Ispitivnje sudske odluke i ponavljanje postupaka.....	90
VII. Obaveznost presuda.....	94
VIII. Prelazna i završna odredba.....	96
AKTUELNA SUDSKA PRAKSA UPRAVNOG SUDA CRNE GORE.....	97
Lokalna taksa na postavljanje reklamnog panoa na privatnom posjedu.....	99
Odbijanje zahtjeva za dobijanje međunarodne zaštite zbog postojanja međunarodne potjernice.....	99
Obaveza održavanja ispitnog postupka za sticanje privremene međunarodne zaštite.....	101
Obustavljanje postupka za odobravanje međunarodne zaštite.....	101

Tužba uložena po pogrešno datoj pravnoj pouci.....	103
Doprinosi za penzijsko invalidsko osiguranje za godine staža koje nedostaju za sticanje uslova za penziju.....	103
Naknada štete zbog neisplaćivanja zarade.....	105

Prečišćeni tekst Zakona o upravnom postupku obuhvata sljedeće propise:

1. Zakon o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 056/14 od 24.12.2014),
2. Zakon o izmjeni Zakona o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 020/15 od 24.04.2015),
3. Zakon o izmjeni Zakona o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 040/16 od 30.06.2016),
4. Zakon o izmjeni Zakona o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 037/17 od 14.06.2017), u kojima je naznačen njihov dan stupanja na snagu.

ZAKON O UPRAVNOM POSTUPKU

("Službeni list Crne Gore", br. 056/14 od 24.12.2014, 020/15 od 24.04.2015, 040/16 od 30.06.2016, 037/17 od 14.06.2017)

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet

Član 1

Ovim zakonom uređuju se pravila po kojima su, u cilju ostvarivanja zaštite prava i pravnih interesa fizičkih lica, pravnih lica ili drugih stranaka, kao i zaštite javnog interesa, dužni da postupaju državni organi, organi državne uprave, organi lokalne samouprave, organi lokalne uprave, ustanove i drugi subjekti koji vrše javna ovlaštenja (u daljem tekstu: javnopravni organ) kad, neposredno primjenjujući propise, odlučuju i preduzimaju druge upravne aktivnosti u upravnim stvarima.

Upravna stvar

Član 2

Upravna stvar je svaka konkretna situacija u kojoj javnopravni organ, upravnim aktom odlučuje ili drugom upravnom aktivnošću utvrđuje ili na drugi način utiče na prava, obaveze ili pravne interese fizičkog lica, pravnog lica ili druge stranke, u smislu ovog zakona, kao i svaka druga pravna situacija koja je zakonom propisana kao upravna stvar.

Upravne aktivnosti

Član 3

Upravne aktivnosti podrazumijevaju donošenje upravnih akata, zaključivanje upravnih ugovora, zaštitu korisnika usluga od opšteg interesa, kao

i preduzimanje drugih upravnih aktivnosti u upravnim stvarima, u skladu sa zakonom.

Primjena zakona

Član 4

Ovaj zakon se primjenjuje u svim upravnim stvarima.

Odredbe posebnih zakona kojima se, zbog specifične prirode upravnih stvari u pojedinim upravnim oblastima, propisuju neophodna odstupanja od pravila upravnog postupka ne mogu biti u suprotnosti sa načelima i ciljem ovog zakona, niti umanjivati nivo zaštite prava i pravnih interesa stranaka propisanih ovim zakonom.

Načelo zakonitosti i opravdanih očekivanja stranaka

Član 5

Javnopravni organ odlučuje i postupa u upravnoj stvari na osnovu zakona, drugih propisa i opštih akata.

Prilikom odlučivanja u upravnoj stvari, javnopravni organ vodi računa o ranijim odlukama koje je donio u bitno istovjetnim upravnim stvarima.

Kad javnopravni organ utvrdi da postoje posebne okolnosti koje ukazuju na potrebu promjene ranije zauzetog pravnog stava po određenom pitanju u upravnoj stvari, dužan je da to obrazloži.

Kad je javnopravni organ zakonom ovlašćen da u upravnoj stvari odlučuje po slobodnoj ocjeni, upravni akt mora biti donijet u granicama datog ovlašćenja, u skladu sa ciljem zbog kojeg je ovlašćenje dato i u skladu sa ranijim odlukama koje je javnopravni organ donio u bitno istovjetnim upravnim stvarima.

Načelo srazmjernosti

Član 6

Upravnom aktivnošću javnopravnog organa pravo stranke može biti ograničeno samo ako je to nužno da se postigne zakonom utvrđena svrha, ako je to srazmjerno cilju koji treba postići i ako se time ne krše ljudska prava i slobode.

Kad se stranci i drugim učesnicima u postupku nalažu obaveze, javnopravni organ je dužan da prema stranci i drugom učesniku u postupku primijeni propisane mjere koje su za njih povoljnije, ako se tim mjerama postiže cilj zakona.

Pravo stranke na pravnu zaštitu

Član 7

Stranka ima pravo na pravnu zaštitu u upravnoj stvari.

Načelo aktivne pomoći stranci

Član 8

Javnopravni organ je dužan da omogući stranci i drugim učesnicima u

upravnom postupku da što lakše i efikasnije ostvare i zaštite svoja prava i pravne interese, vodeći računa da ostvarivanje njihovih prava i pravnih interesa ne bude na štetu prava i pravnih interesa drugih lica, niti u suprotnosti sa javnim interesom.

Kad ovlašćeno službeno lice koje vodi upravni postupak i donosi upravni akt (u daljem tekstu: ovlašćeno službeno lice), s obzirom na postojeće činjenično stanje, sazna ili ocijeni da stranka ili drugi učesnik u upravnom postupku imaju osnova za ostvarivanje nekog prava ili pravnog interesa, upozoriće stranku ili drugog učesnika na pravne posljedice njihovih radnji ili propuštanja radnji.

Neznanje ili neukost stranke, odnosno drugog učesnika u upravnom postupku ne može biti na štetu zaštite njihovih prava i pravnih interesa.

Upotreba jezika i pisma u postupku

Član 9

Javnopravni organ upravni postupak vodi na crnogorskom jeziku.

Ako stranka, odnosno drugi učesnik u upravnom postupku ne razumije crnogorski jezik, javnopravni organ je dužan da u upravnom postupku obezbijedi prevođenje toka postupka na njihov jezik ili jezik koji razumiju, kao i dostavljanje poziva i drugih pismena na njihovom jeziku i pismu.

Načelo ekonomičnosti i efikasnosti postupka

Član 10

Upravni postupak se mora voditi bez odugovlačenja i sa što manje troškova, ali tako da se pravilno i potpuno utvrde sve činjenice i okolnosti bitne za uspješno i potpuno ostvarivanje i zaštitu prava i pravnih interesa stranka, odnosno drugih učesnika u postupku.

Načelo utvrđivanja istine

Član 11

U upravnom postupku moraju se pravilno i potpuno utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su od značaja za zakonito i pravilno odlučivanje o upravnoj stvari.

Načelo samostalnosti i slobodne ocjene dokaza

Član 12

Ovlašćeno službeno lice samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti u upravnom postupku i na osnovu utvrđenih činjenica i okolnosti odlučuje o upravnoj stvari.

Koje će činjenice i okolnosti uzeti kao dokazane ovlašćeno službeno lice utvrđuje slobodnom ocjenom, na osnovu savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, kao i na osnovu rezultata cjelokupnog upravnog postupka.

Načelo pribavljanja podataka po službenoj dužnosti **Član 13**

Javnopravni organ prilikom odlučivanja u upravnom postupku, po službenoj dužnosti vrši uvid, pribavlja i obrađuje podatke iz službenih evidencija i registara, koje vodi taj javnopravni organ, odnosno drugi nadležni organ, osim ako je pristup tim podacima ograničen u skladu sa zakonom.

Pravo stranke na izjašnjavaње **Član 14**

Stranka ima pravo da učestvuje u upravnom postupku radi utvrđivanja činjenica i okolnosti koje su od značaja za donošenje upravnog akta.

Prije donošenja upravnog akta stranka ima pravo da se izjasni o rezultatima ispitnog postupka.

Upravni akt se može donijeti bez izjašnjenja stranke samo u slučajevima propisanim zakonom.

Zabrana zloupotrebe prava **Član 15**

Javnopravni organ je dužan da spriječi svaku zloupotrebu prava stranke u upravnom postupku.

Pravo na razgledanje spisa **Član 16**

Javnopravni organ je dužan da strankama, odnosno drugim učesnicima u upravnom postupku omogući razgledanje spisa i obavješćavanje o toku postupka, u skladu sa zakonom.

Upotreba rodno osjetljivog jezika **Član 17**

Izrazi koji se u ovom zakonu koriste za fizička lica u muškom rodu podrazumijevaju iste izraze u ženskom rodu.

II. UPRAVNE AKTIVNOSTI

1. Upravni akt

Pojam upravnog akta

Član 18

O pravu, obavezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari javno-pravni organ odlučuje rješenjem.

Rješenju u upravnoj stvari se može dati i drugi naziv, u skladu sa posebnim zakonom.

Djelimično, dopunsko i privremeno rješenje

Član 19

Kad se u upravnoj stvari rješava o više pitanja, a stekli su se uslovi za rješavanje samo nekih od njih, može se donijeti rješenje samo o tim pitanjima (djelimično rješenje).

Kad nije riješio sva pitanja koja su predmet upravnog postupka, javno-pravni organ može na predlog stranke ili po službenoj dužnosti donijeti rješenje o pitanjima koja nijesu riješena (dopunsko rješenje).

O odbijanju predloga stranke iz stava 2 ovog člana, donosi se rješenje.

Ako prema okolnostima slučaja prije okončanja postupka treba donijeti rješenje kojim se privremeno uređuju sporna pitanja ili odnosi, rješenje će se donijeti na osnovu činjenica poznatih u momentu njegovog donošenja (privremeno rješenje). Takvo rješenje označava se kao privremeno i ukida se rješenjem kojim se rješava o glavnoj upravnoj stvari.

Djelimično, dopunsko i privremeno rješenje smatraju se samostalnim rješenjima u pogledu pravne zaštite i izvršenja.

Garantni akt

Član 20

Javnopravni organ može, na zahtjev stranke, donijeti rješenje kojim se stranci garantuje sticanje nekog prava, pod uslovom propisanim posebnim zakonom (garantni akt).

Garantni akt mora da bude sačinjen u pisanom obliku.

Javnopravni organ je dužan da donese rješenje o sticanju prava koje je stranci garantovao garantnim aktom, ako su ispunjeni uslovi iz garantnog akta, osim ako je od donošenja garantnog akta do ispunjenja uslova za sticanje prava iz stava 1 ovog člana, prestao da postoji pravni osnov za sticanje tog prava ili su se pravni osnov ili činjenično stanje bitno izmijenili.

Oblik rješenja

Član 21

Rješenje se donosi u pisanom obliku.

Izuzetno, u slučajevima propisanim zakonom, rješenje se može donijeti usmeno.

Sadržaj pisanog rješenja**Član 22**

Rješenje u pisanom obliku sadrži uvod, dispozitiv, obrazloženje, uputstvo o pravnoj zaštiti, potpis ovlašćenog službenog lica i pečat javnopravnog organa.

Uvod rješenja sadrži naziv javnopravnog organa koji ga donosi, odredbu zakona ili drugog propisa kojim je propisana nadležnost tog organa, ime i prezime, odnosno naziv stranke i njenog zakonskog zastupnika ili punomoćnika, ako ga ima, i kratko označenje predmeta upravnog postupka.

Dispozitiv rješenja sadrži odluku o upravnoj stvari i mora biti sažet i jasan.

U dispozitivu rješenja može se odrediti:

- 1) uslov od čijeg ispunjenja zavisi početak ili završetak pravnog dejstva rješenja;
- 2) rok od kojeg počinju da teku ili se završavaju pravna dejstva rješenja ili vrijeme trajanja pravnog dejstva rješenja;
- 3) nalog kojim se od stranke zahtijeva da izvrši, obustavi ili trpi neku radnju.

Kad je propisano da žalba ne odlaže izvršenja rješenja, to se mora navesti u dispozitivu rješenja.

Dispozitivom rješenja može se riješiti i o troškovima postupka.

Obrazloženje rješenja treba da bude razumljivo i da sadrži kratko izlaganje zahtjeva stranke, činjenično stanje na osnovu kojeg je rješenje donijeto, propise na osnovu kojih je rješenje donijeto, razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na odluku u dispozitivu rješenja, razloge zbog kojih nije uvažen neki od zahtjeva ili predloga stranke, odnosno nije uzeto u obzir izjašnjenje stranke o rezultatima ispitnog postupka, a kod odlučivanja po slobodnoj ocjeni, glavne razloge za donijetu odluku. Ako žalba ne odlaže izvršenje rješenja, obrazloženje sadrži i pozivanje na propis kojim je to propisano, odnosno detaljne razloge zbog kojih žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Uputstvom o pravnoj zaštiti stranka se obavještava da li protiv rješenja može izjaviti žalbu ili pokrenuti upravni spor ili drugi postupak pred sudom. U uputstvu se navodi javnopravni organ kojem se može podnijeti pravni lijek, odnosno sud pred kojim se može ostvariti sudska zaštita. Kad je dato pogrešno uputstvo o pravnoj zaštiti, stranka ne može trpjeti štetne posljedice, a može i sama postupiti u skladu sa važećim propisima. Kad u rješenju nije dato nikakvo uputstvo o pravnoj zaštiti ili je ono nepotpuno, stranka može postupiti u skladu sa važećim propisima, a može, u roku od 60 dana od dana prijema rješenja, tražiti od javnopravnog organa koji je donio rješenje, da ga dopuni.

ZAKON O UPRAVNOM SPORU

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

UKAZ O PROGLAŠENJU ZAKONA O UPRAVNOM SPORU

(*“Službeni list Crne Gore”, br. 054/16 od 15.08.2016*)

Prolašavam, Zakon o upravnom sporu, koji je donijela Skupština Crne Gore 25. saziva, na Desetoj sjednici prvog redovnog (proljećnjeg) zasijedanja u 2016. godini, dana 30. jula 2016. godine.

Broj: 01-827/2

Podgorica, 8. avgusta 2016. godine

Predsjednik Crne Gore,
Filip Vujanović, s.r.

Na osnovu člana 82 stav 1 tačka 2 Ustava Crne Gore i Amandmana IV stav 1 na Ustav Crne Gore, Skupština Crne Gore 25. saziva, na Desetoj sjednici prvog redovnog (proljećnjeg) zasijedanja u 2016. godini, dana 30. jula 2016. godine, donijela je

ZAKON O UPRAVNOM SPORU

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet

Član 1

Ovim zakonom uređuje se nadležnost, sastav suda i pravila postupka na osnovu kojih sud odlučuje o zakonitosti upravnog akta i drugih upravnih aktivnosti, u cilju obezbjeđivanja sudske zaštite prava i pravnih interesa fizičkih i pravnih lica i drugih stranaka, povrijeđenih postupanjem državnih organa, organa državne uprave, organa lokalne samouprave, organa lokalne uprave, ustanova i drugih subjekata koji vrše javna ovlašćenja (u daljem tekstu: javnopravni organ), kao i u cilju zaštite javnog interesa kad je zakonom propisano.

Upravni spor**Član 2**

U upravnom sporu sud odlučuje o zakonitosti upravnog akta, kao i druge upravne aktivnosti kojom se utvrđuje ili na drugi način utiče na prava, obaveze i pravne interese fizičkog ili pravnog lica, kad je to zakonom propisano.

Pravna pomoć**Član 3**

Sudovi, drugi državni organi, organi državne uprave, organi lokalne samouprave, ustanove i druga pravna lica koja vrše javna ovlaštenja dužni su da pruže pravnu pomoć na zahtjev suda koji postupa u upravnom sporu.

Shodna primjena Zakona o parničnom postupku**Član 4**

Na pitanja postupka u upravnom sporu koja nijesu uređena ovim zakonom, shodno se primjenjuje zakon kojim se uređuje parnični postupak.

Upotreba rodno osjetljivog jezika**Član 5**

Izrazi koji se u ovom zakonu koriste za fizička lica u muškom rodu podrazumijevaju iste izraze u ženskom rodu.

II. NADLEŽNOST SUDA I ODLUKE

Nadležnost

Član 6

Upravni spor rješavaju Upravni sud Crne Gore (u daljem tekstu: Upravni sud) i Vrhovni sud Crne Gore (u daljem tekstu: Vrhovni sud).

U upravnom sporu sud odlučuje u vijeću sastavljenom od troje sudija (u daljem tekstu: vijeće).

Izuzetno od stava 2 ovog člana, u upravnom sporu može odlučivati sudija pojedinač, u skladu sa ovim zakonom.

Odluke u upravnom sporu

Član 7

U upravnom sporu sud odlučuje presudom ili rješenjem.

Presudom sud odlučuje o tužbenom zahtjevu.

Rješenjem sud odlučuje o pitanjima koja se tiču postupka.

Obaveznost sudske odluke

Član 8

Odluke donijete u upravnom sporu su obavezujuće.

III. STRANKE U UPRAVNOM SPORU

Stranke u upravnom sporu

Član 9

Stranke u upravnom sporu su tužilac, tuženi i lice kome bi poništenjem upravnog akta ili druge upravne aktivnosti bilo povrijeđeno neko pravo ili pravni interes (u daljem tekstu: zainteresovano lice).

Tužilac

Član 10

Tužilac u upravnom sporu je fizičko ili pravno lice, koje smatra da mu je upravnim aktom ili drugom upravnom aktivnošću povrijeđeno neko pravo ili pravni interes.

Tužilac može biti i državni organ, organ državne uprave, organizacija, naselje, grupa lica i drugi koji nemaju svojstvo pravnog lica, ako mogu biti nosioci prava i obaveza o kojima se rješavalo upravnim aktom ili su bili predmet druge upravne aktivnosti.

Tuženi

Član 11

Tuženi u upravnom sporu je javnopravni organ čiji se upravni akt ili druga upravna aktivnost osporava, odnosno stranka iz upravnog ugovora kad javnopravni organ podnosi tužbu za poništaj upravnog ugovora.

IV. UPRAVNI SPOR

Pokretanje upravnog spora

Član 12

Upravni spor može se pokrenuti protiv upravnog akta koji je donijet u drugom stepenu i protiv prvostepenog upravnog akta protiv kojeg nije dozvoljena žalba ili prigovor u upravnom postupku, kao i protiv druge upravne aktivnosti kad je to zakonom propisano.

Upravni spor može se pokrenuti i kad javnopravni organ nije donio upravni akt, odnosno nije odlučio po žalbi stranke ili nije preduzeo upravnu aktivnost, odnosno nije odlučio po prigovoru stranke (u daljem tekstu: ćutanje uprave).

Isključenje vođenja upravnog spora

Član 13

Upravni spor ne može se voditi protiv akta:

- 1) donijetog u stvari u kojoj je sudska zaštita obezbijedena u drugom sudskom postupku;
- 2) donijetog u stvari u kojoj neposredno, na osnovu ustavnih ovlašćenja, odlučuje Skupština Crne Gore i Predsjednik Crne Gore.

Razlozi za pobijanje

Član 14

Upravni akt ili druga upravna aktivnost može se pobijati zbog:

- 1) povrede pravila postupka;
- 2) pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
- 3) pogrešne primjene materijalnog prava.

Nema pogrešne primjene materijalnog prava ako je nadležni organ rješavao po slobodnoj ocjeni, na osnovu i u granicama propisanog ovlašćenja i u skladu sa ciljem u kojem je ovlašćenje dato i u skladu sa ranijim odlukama koje je javnopravni organ donio u bitno istovjetnim upravnim stvarima.

Odložno dejstvo tužbe

Član 15

Tužba, po pravilu, ne odlaže izvršenje upravnog akta, odnosno pravno dejstvo druge upravne aktivnosti protiv koje je tužba podnijeta.

Ako javnopravni organ nije odložio izvršenje upravnog akta do donošenja pravosnažne odluke o upravnoj stvari, po zahtjevu tužioca, sud može odložiti izvršenje upravnog akta ili pravno dejstvo druge upravne aktivnosti do donošenja sudske odluke, ako bi se izvršenjem upravnog akta ili pravnim dejstvom druge upravne aktivnosti tužiocu nanijela nenadoknativa šteta, a odlaganje nije protivno javnom interesu, niti bi se odlaganjem nanijela šteta koja bi se teško mogla nadoknaditi protivnoj stranci, odnosno zainteresovanom licu.

**AKTUELNA SUDSKA PRAKSA
UPRAVNOG SUDA CRNE GORE**

LOKALNA TAKSA NA POSTAVLJANJE REKLAMNOG PANOJA NA PRIVATNOM POSJEDU

Činjenica da je reklamni pano postavljen na parceli u privatnoj svojini nije od uticaja na određivanje komunalne takse, jer pravni propisi ne prave razliku između privatnih i javnih površina.

Iz spisa predmeta se utvrđuje da je rješenjem Sekretarijata za komunalne poslove i saobraćaj Glavnog grada Podgorica, broj 04-U1-364-/16-2930 od 24.10.2016. godine, odobreno tužiocu postavljanje dvostranog reklamnog panoa-bilborda, na kat. parceli br. 1516/2, površine 24m², L. N. 4543 KO Podgorica I, u Podgorici, na period od 24.10.2016. godine do 24.10.2017. godine. Odredbom člana 3. stav 1. tačka 3. Zakona o lokalnim komunalnim taksama ("Sl. list RCG" - br. 27/06), kao i odredbom člana 2. stav 1. tačka 3. Odluke o lokalnim komunalnim taksama ("Sl. list RCG" - opštinski propisi br. 9/07 i "Sl. list CG" - opštinski propisi br. 09/11... i 27/15), propisano je da se lokalne komunalne takse uvode za korišćenje reklamnih panoa i bilborda osim pored magistralnih i regionalnih puteva.

Tarifnim brojem 3. stav 1. tačka 1. alineja 3. Taksene tarife koja je sastavni dio navedene odluke utvrđeno je da se za korišćenje reklamnih panoa, bilborda, metro lajt, megabord, natpisa i drugih reklama plaća lokalna komunalna taksa zavisno od razvijene reklamne površine u godišnjem iznosu i to za korišćenje jednostranog, dvostranog i trostranog reklamnog panoa, bilborda, metro-lajt, megaborda od 20,1 - 40 m² iznos od 40,00 €/m².

Polazeći od navedenog činjeničnog stanja i naprijed citiranih odredaba, ovaj sud nalazi da je prvostepeni organ pravilno postupio kada je, u skladu sa svojim ovlašćenjem iz stava 4 navedenog Tarifnog broja 3, tužiocu kao obvezniku lokalne komunalne takse, utvrdio obavezu plaćanja takse za period i u iznosu kao u dispozitivu prvostepenog rješenja. Sud je cijenio navod tužbe da se radi o parceli koja je u privatnoj svojini, ali je našao da je ta činjenica bez uticaja, jer Zakon o lokalnim komunalnim taksama i Odluka o lokalnim komunalnim taksama ne pravi razliku između privatnih i javnih površina.

Presuda Upravnog suda Crne Gore, U. br. 2463/17 od 19.06.2018. godine

ODBIJANJE ZAHTJEVA ZA DOBIJANJE MEĐUNARODNE ZAŠTITE ZBOG POSTOJANJA MEĐUNARODNE POTJERNICE

Sud će odbaciti tužbu u postupku za dobijanje međunarodne zaštite stranaca kada na osnovu nespornih činjenica utvrdi da problemi sa kojima se suočava ne predstavljaju opravdane razloge koji ukazuju da bi povratkom u zemlju porijekla bio

izložen nepravdi zbog koje bi bila neophodna zaštita a posebno ako je tužilac zatražio međunarodnu zaštitu u Crnoj Gori, sa namjerom da odloži ili spriječi izvršenje odluke čija je posljedica njegovo udaljenje iz Crne Gore odnosno izručenje državi porijekla zbog postojanja međunarodne potjernice.

Postupak koji je prethodio donošenju osporenog rješenja proveden je u skladu sa pravilima, činjenično stanje je pravilno i potpuno utvrđeno i na isto je primijenjen odgovarajući propis. O svemu tome u rješenju tuženog dati su jasni i ubjedljivi razlozi, koji nijesu dovedeni u sumnju navodima tužbe.

Odredbom člana 3 Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti stranaca ("Sl. list CG", br. 2/17), propisano je da se azil odobrava strancu koji traži međunarodnu zaštitu, koji se nalazi van zemlje porijekla, a osnovano strahuje od progona zbog svoje rase, vjere, nacionalnosti, pripadnosti određenoj društvenoj grupi ili političkog mišljenja, zbog čega ne može ili ne želi da prihvati zaštitu te zemlje.

Iz spisa predmeta i izjave tužioca, nesumnjivo se utvrđuje da je tuženi organ pravilno našao da problemi sa kojima se suočava ne predstavljaju opravdane razloge koji ukazuju da bi povratkom u zemlju porijekla bio izložen nepravdi zbog koje bi bila neophodna zaštita u smislu Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti stranaca, a ovo posebno jer je tužilac zatražio međunarodnu zaštitu u Crnoj Gori, sa namjerom da odloži ili spriječi izvršenje odluke čija je posljedica njegovo udaljenje iz Crne Gore odnosno izručenje državi porijekla.

Ovu tvrdnju tuženog organa potkrepljuje činjenica da se tužilac tek nakon više od šest mjeseci od dolaska u Crnu Goru, obratio nadležnom oragnu u vezi njegovog prava na dobijanje azila, i to nakon što je predhodno pokušao da u skladu sa Zakonom o strancima, reguliše boravišnu dozvolu u Crnoj Gori, koji zahtjev mu je odbijen zbog postojanja međunarodne potjernice, zbog postojanja osnovane sumnje da je izvršio krivično djelo iz člana 191 Krivičnog zakonika Ukrajine - nezakonito prisvajanje, pronevjera ili prisvajanje imovine zloupotrebom službenog položaja, za krivična djela koja nijesu političkog karaktera.

Takođe, pravilan je zaključak tuženog da ne postoje osnovi za vjerovanje da je tužilac suočen sa stvarnim rizikom od ozbiljne i lične prijetnje, jer je imao mogućnost da dostavljanjem dokaza i aktivnim učešćem u krivičnom postupku, kod nadležnih pravosudnih organa u svojoj zemlji dokaže svoju nevinost, a ne da napusti zemlju, prvobitno tražeći azil u Izraelu, koji mu nije odobren, a nakon toga u Crnoj Gori, pošto nije uspio da reguliše boravišnu dozvolu i to nakon što mu je određen ekstaradicioni pritvor.

U prilog činjenici da ne postoji stvarni osnov za vjerovanje da je imenovani suočen sa stvarnim rizikom od ozbiljne i lične prijetnje, i da se u konkretnom radi o sigurnoj zemlji porijekla u kojoj je pravosudni sistem nezavisan i obezbjeđuje kako procesne tako i materijalne garancije po svim međunarodnim standardima,

kada je u pitanju zaštita ljudskih prava i ispunjenost uslova za vođenje zakonitog postupka, stoji i to da je Ukrajna ratifikovala većinu međunarodnih dokumenata, koji štite ljudska prava i slobode o čemu tuženi organ u svom rješnju daje detaljno obrazložnje i navodi izvore i način na koji je prikupio navedena saznja.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, Sud nalazi da je tuženi pravilno zaključio kada je odbio zahtjev tužioca, i da je u svojoj odluci dao je potpune i jasne razloge koji upućuju na rješenje u dispozitivu, pri čemu je ocijenio sve navode tužiočve izjave.

Presuda Upravnog suda Crne Gore, U. br. 2644/18 od 23.05.2018. godine

OBAVEZA ODRŽAVANJA ISPITNOG POSTUPKA ZA STICANJE PRIVREMENE MEĐUNARODNE ZAŠTITE

Sud će rješenje, koje se odnosi na dobijanje privremene međunarodne zaštite, a kome nije prethodio ispitni postupak da bi se stranci koja traži međunarodnu zaštitu omogućilo izjašnjenje o svim činjenicama i okolnostima od značaja za donošenje odluke, cijeliti nezakonitim.

Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti stranaca ("Sl. list CG", br. 2/17) u članu 42, između ostalog, propisuje obavezu održavanja ispitnog postupka da bi se stranci koja traži međunarodnu zaštitu omogućilo izjašnjenje o svim činjenicama i okolnostima od značaja za donošenje odluke.

Članom 14 Zakona o upravnom postupku ("Sl. list CG", br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17), propisano je pravo stranke da učestvuje u upravnom postupku radi utvrđivanja činjenica i okolnosti koje su od značaja za donošenje upravnog akta, kao i pravo da se izjasni o rezultatima ispitnog postupka. S obzirom na nesporne činjenice koje se potvrđuju dokazima sadržanim u spisima predmeta, tuženi organ je pobijano rješenje donio uz povredu pravila postupka koja je od uticaja na primjenu prava, pa je Sud tužbu usovjio i pobijano rješenje poništio.

Presuda Upravnog suda Crne Gore, U. br. 1476/18 od 14.03.2018. godine

OBUSTAVLJANJE POSTUPKA ZA ODOBRAVANJE MEĐUNARODNE ZAŠTITE

Sud je ocijenio da je pravilno što je tuženi organ obustavio postupak za odobravanje međunarodne zaštite, jer se stranac koji traži zaštitu nije pojavio na zakazanu raspravu i svoje odsustvo nije opravdao u propisanom roku, što su njegove zakonske obaveze.

Zakonom o međunarodnoj i privremenoj zaštiti stranaca ("Sl. list CG", br. 2/17), propisano je da se postupak za odobravanje međunarodne zaštite obustavlja i u slučaju da se stranac koji traži međunarodnu zaštitu ne odazove pozivu za saslušanje, a svoj izostanak ne opravda u roku od 15 dana od zakazanog saslušanja (član 46 stav 1 tačka 3).

U članu 113 Zakona je propisano da će se postupci započeti po Zakonu o azilu ("Službeni list RCG", broj 45/06), koji nijesu okončani do početka primjene ovog zakona, okončati skladu sa ovim zakonom, dok je odredbom člana 116 propisano da se ovaj zakon primjenjuje od 1. januara 2018. godine.

Iz spisa predmeta proizilazi da je tužilac, dana 27.11.2017. godine, podnio zahtjev za dobijanje azila u Crnoj Gori. U toku upravnog postupka, tuženi organ je zakazao raspravu, radi saslušanja tužioca, za dan 28.12.2017. godine, kao i za dan 12.01.2018. godine.

U ovoj pravnoj stvari je nesporno da se tužilac nije pojavio na zakazane rasprave - intervju, iako je bio uredno pozvan, što prozilazi iz zapisnika koji se nalaze u spisima predmeta, kao i iz dostavnice o uručenom pozivu.

Sporno je da li je tuženi organ donio zakonito rješenje, s obzirom na navode tužioca da je bio spriječen da prisustvuje zakazanim raspravama, iz razloga što mu tuženi organ nije obezbijedio prevoz do mjesta održavanja rasprave.

Po ocjeni Suda, pravilno je tuženi organ našao da je u ovoj pravnoj stvari trebalo obustaviti postupak za odobravanje međunarodne zaštite.

Naime, pri nespornoj činjenici da se tužilac nije pojavio na zakazanu raspravu, na koju je bio uredno pozvan, kao i pri činjenici da svoje odsustvo nije opravdao u roku od 15 dana od zakazanog saslušanja, tuženi organ, primjenom citirane zakonske odredbe, pravilno postupio kada je obustavio predmetni postupak.

Navodi tužioca da se nije mogao odazvati pozivu za saslušanje, jer nije imao obezbijeden prevoz do mjesta održavanja rasprave, su bez uticaja na drugačije presuđenje u ovoj pravnoj stvari.

Pravilna primjena odredbe člana 46 stav 1 tačka 3 Zakona podrazumijeva utvrđenje činjenice da se uredno pozvani tužilac nije pojavio na zakazanu raspravu, kao i činjenice da svoje odsustvo nije opravdao, pri čemu se ovaj Sud ne može upuštati u ispitivanje razloga njegovog nepojavljivanja.

Prema citiranoj zakonskoj odredbi, tužilac je imao rok od 15 dana da opravda svoje odsustvo, što prema stanju u spisima predmeta, nije učinio, a razlozi zbog kojih nije mogao prisustvovati raspravi ne mogu uticati na zakonitost osporenog rješenja.

Presuda Upravnog suda Crne Gore, U. br. 1103/18 od 05.06.2018. godine

TUŽBA ULOŽENA PO POGREŠNO DATOJ PRAVNOJ POUCI

O žalbi na rješenje kojim je odlučeno o pravima i obavezama lokalnog službenika, odnosno namještenika i odluke o izboru lokalnog službenika i namještenika odlučuje komisija za žalbe opštine obrazovana po dosadašnjim propisima, a do obrazovanja Komisije za žalbe u skladu sa Zakonom o državnim službenicima i namještenicima.

Odredbama člana 12 stav 1 i 2 Zakona o upravnom sporu ("Sl. list CG", 54/16), bilo je propisano da se upravni spor može pokrenuti protiv upravnog akta koji je donijet u drugom stepenu i protiv prvostepenog akta protiv koga nije dozvoljena žalba ili prigovor u upravnom postupku.

Odredbom člana 119 Zakona o upravnom postupku ("Sl. list CG", br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17), propisano je da protiv rješenja donijetog u prvom stepenu stranka ima pravo na žalbu, osim ako žalba nije dozvoljena.

Prema odredbi člana 142 stav 2 Zakona o lokalnoj samoupravi ("Sl. list CG", br. 2/18), protiv rješenja kojim je odlučeno o pravima i obavezama lokalnog službenika, odnosno namještenika i odluke o izboru lokalnog službenika i namještenika može se podnijeti žalba, u roku od osam dana od dana prijema rješenja, odnosno odluke.

Odredbom člana 209 ovog zakona je propisano da do imenovanja predsjednika i članova Komisije za žalbe u skladu sa zakonom kojim se uređuju prava, obaveze i odgovornosti državnih službenika i namještenika, o žalbi na rješenja kojima je odlučeno o pravima i obavezama lokalnih službenika, odnosno namještenika i odluku o izboru lokalnog službenika, odnosno namještenika, žalba se podnosi komisijama za žalbe opština obrazovanim po dosadašnjim propisima.

Takođe je propisano da je sekretar sekretarijata zvanje u okviru nivoa 1 visokog rukovodnog kadra u sistemu kategorizacije lokalnih službenika i namještenika (član 102 stav 2 tačka 1).

Rješenje Upravnog suda Crne Gore, U. br. 3579/18 od 14.06.2018. godine

DOPRINOSI ZA PENZIJSKO INVALIDSKO OSIGURANJE ZA GODINE STAŽA KOJE NEDOSTAJU ZA STICANJE USLOVA ZA PENZIJU

Licu čiji je radni odnos prestao usled stečaja, doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranja za godine staža koje mu nedostaju za sticanje uslova za penziju, za koji period mu poslodavac nije vršio uplatu tog doprinosa, uplaćuje Fond rada. . Tuženi je u obavezi da cijeni navode žalbe i navode iz zahtjeva tužilje da su njene kolege, kod istog poslodavca, pod istim uslovima ostvarile traženo pravo.

Odredbom člana 2 Zakona o fondu rada ("Sl. list CG", br. 88/09), propisano je da Fond rada obezbjeđuje isplatu neisplaćenih potraživanja zaposlenih po osnovu radnog odnosa kod poslodavca usled stečaja, ako potraživanja nijesu isplaćena ili su djelimično isplaćena, vodi postupak i odlučuje o ostvarivanju prava zaposlenih iz člana 98 Zakona o radu.

Članom 97 stav 1 Zakona o radu ("Sl. list CG" 49/08), propisano je da pravo na isplatu neisplaćenih potraživanja kod poslodavca nad kojim je pokrenut stečajni postupak, ima zaposleni koji je bio u radnom odnosu na dan pokretanja stečajnog postupka u periodu za koji se ostvaruju prava utvrđena ovim Zakonom, dok je odredbom člana 99a istog Zakona propisano da je licu čiji je radni odnos prestao usled stečaja, doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranja za godine staža koje mu nedostaju za sticanje uslova za penziju, za koji period mu poslodavac nije vršio uplatu tog doprinosa, uplaćuje Fond rada.

Iz spisa predmeta se utvrđuje da je tužilji prestao radni odnos kod TI "TITEX" AD Podgorica, kao tehnološki višak, što se potvrđuje iz obrazloženja odluke tog poslodavca br. 165 od 27.01.2006. godine i rješenja istog poslodavca br. 8329-1135 od 10.09.1990. godine i da joj nije izvršena uplata doprinosa za PIO za period od 01.01.2005-31.01.2006. godine, za period rada kod tog poslodavca, te da joj za sticanje uslova za penziju nedostaje staž u trajanju od jedan mjesec.

Tuženi organ je, pozivajući se na odredbu člana 97 stav 1 i člana 99 stav 1 Zakona o radu, prihvatio stanovište prvostepenog organa, da tužilja ne ispunjava uslove za uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, za godine staža koje joj nedostaje za sticanje uslova za penziju, zaključujući da je tužilji prestao radni odnos kao tehno-ekonomskom višku.

Dati razlozi u obrazloženju osporenog rješenja su nejasni u odnosu na stanje stvari u spisima predmeta i dispozitiv istog, na koji način je počinjena povreda člana 226 stav 2 tačka 7 u vezi sa članom 203 stav 2 Zakona o opštem upravnom postupku.

Naime, razlozi iz obrazloženja rješenja su nejasni i u odnosu na koje materijalno pravne propise upravni organi su imali u vidu prilikom donošenja, s obzirom da je tužilji prestao radni odnos zbog tehnološkog viška rješenjem Tekstilne industrije "TITEX" Titograd u stečaju br. 8329-1135 od 10.09.1990. godine, zbog otvaranja stečajnog postupka, kako je to stavom 1 dispozitiva tog rješenja navedeno.

Tuženi nije cijenio navode žalbe i navode iz zahtjeva tužilje da su njene kolege, kod istog poslodavca, pod istim uslovima ostvarile traženo pravo, što je bio u obavezi u smislu člana 240 stav 2 Zakona o opštem upravnom postupku.

Presuda Upravnog suda Crne Gore, U. br. 8331/17 od 23.07.2018. godine

NAKNADA ŠTETE ZBOG NEISPLAĆIVANJA ZARADE

Naknada štete je obligaciono-pravni institut na koji se ne plaćaju porezi i doprinosi, već na razliku zarade koja zainteresiranom licu nije isplaćivana, što je protivzakonito. Stoga obaveza plaćanja poreza i doprinosa može biti usklađena samo sa iznosom razlike na ime uplaćene zarade.

Postupak koji je prethodio donošenju osporenog rješenja, proveden je u skladu sa pravilima, činjenično stanje je pravilno i potpuno utvrđeno i na isto je primijenjen odgovarajući propis.

O svemu tome u rješenjima upravnih organa dati su jasni i ubjedljivi razlozi koji nijesu dovedeni u sumnju navodima tužbe.

Iz spisa predmeta, i to Zapisnika o izvršenom inspekcijskom nadzoru Poreske uprave - Područna jedinica Podgorica - Filijala za inspekcijski nadzor, broj 03/8-3-970/1-2016 od 28.09.2016. godine, utvrđuje se da je nadleženi organ lokalne uprave tužioca, pravilno obračunao, prijavio i platio poreze i doprinose iz i na lična primanja, za periode u kojima je DT, bila isplaćivana manja zarada.

U skladu sa članom 37, u vezi člana 91 Zakona o poreskoj administraciji, prvostepeni organ je dana 10.10.2016. godine, rješenjem broj 03/8-3-970/2-2016 utvrdio obavezu Glavnog grada da plati poreze i doprinose na način preciziranim tim rješenjem, a koji se odnose na nesporne i pravosnažnom presudom Osnovnog suda u Podgorici P. br. 3820/14 od 24.07.2015. godine, utvrdjene razlike manje isplaćenih zarada u tim periodima.

To znači da tuženi nije obavezao tužioca da predmetne poreze i doprinose plaća na obligaciono-pravni institut naknade štete, već na razliku zarade koja zainteresovanom licu nije isplaćena za te periode, što mu je zakonska obaveza.

Samim tim, pravno su neprihvatljivi navodi tužioca o tome da se u konkretnom slučaju radi o naknadi štete koja ne podliježe plaćanju poreza i doprinosa po osnovu ličnih primanja - zarada, jer je pravni osnov za naknadu štete upravo manje isplaćena zarada u spornom periodu.

U konkretnom slučaju, obaveza plaćanja poreza i doprinosa je na zakonu zasnovana i u predmetnom slučaju usklađena sa iznosom razlike na ime uplaćene zarade, pa je Sud tužbu odbio.

Presuda Upravnog suda Crne Gore, U. br. 2813/17 od 08.05.2018. godine